

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **R. J.**
bytem X

proti
žalovanému: **Úřad městské části Praha 16**
sídlem Václava Balého 23, Praha – Radotín
zastoupený advokátkou JUDr. Danou Šmídovou
sídlem U Kříže 610/14, Praha 5

za účasti: I. – LIV.

o žalobě proti výroku II. rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí ze dne 4. 7. 2019, č. j. 002823/19/OVDŽP, sp. zn. 008806/19/OVDŽP/Mh,

t a k t o :

- I. Výrok II. rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí ze dne 4. 7. 2019, č. j. 002823/19/OVDŽP, sp. zn. 008806/19/OVDŽP/Mh, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Výrokem I. shora označeného rozhodnutí rozhodl žalovaný o umístění stavby nazvané „ROZVOJ AREÁLU ZBRASLAV – areál Policejního prezidia ČR“ Praha 5 – Zbraslav, při komunikaci Na Baních“. Žadatelem o vydání územního rozhodnutí bylo Ministerstvo vnitra ČR (dále jen „žadatel“).
2. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení výroku II. v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o vyloučení odkladného účinku odvolání dle § 85 odst. 2, písm. a) b) i c) správního řádu.
3. Vyloučení odkladného účinku odvolání je dle žalovaného předně ve veřejném zájmu (§ 84 odst. 2 písm. a) správního řádu). V daném případě se jedná o stavbu sloužící k plnění úkolů Policie České republiky, přičemž prodlení realizace stavby by mělo negativní dopad na zajišťování vnitřní bezpečnosti České republiky, která se v současné době nachází v prvním stupni ohrožení terorismem. V budově mají být dislokovány specializované bezpečnostní složky a útvary Policejního prezidia ČR, jejichž činnost má mezinárodní přesah a je důležitá i v rámci mezinárodního boje proti závažné trestné činnosti, organizovanému zločinu a proti terorismu. Jedná se tedy o stavbu s vysokým stupněm zabezpečení, která má významně zvýšit zajištění bezpečnosti státu. Zároveň je předmětná stavba stavbou veřejné infrastruktury. K vyloučení odkladného účinku odvolání je tedy dán naléhavý veřejný zájem. Naléhavost spočívá rovněž v tom, že včasné (vykonatelné) rozhodnutí o umístění stavby je nezbytnou podmínkou pro dodržení vládou stanoveného termínu realizace stavby.
4. Žalovaný dále shledal, že žadateli hrozí vážná újma (§ 84 odst. 2 písm. b) správního řádu), a to vzhledem k ohrožení výkonu činnosti Kriminalistického ústavu Policie ČR (dále jen „kriminalistický ústav“), který má být dle usnesení vlády dislokován do předmětné stavby, a k riziku nevydání jeho akreditace dle mezinárodních předpisů. Takto by byla ohrožena schopnost České republiky dostát závazkům vůči vnitrozemským, ale zejména zahraničním a evropským policejním a justičním orgánům. Ohrožení výkonu činnosti kriminalistického ústavu by způsobilo rizika související s dopady do odhalování a objasňování trestné činnosti v ČR a v EU z důvodu jím prováděné znalecké činnosti.
5. Dle žalovaného jsou splněny také podmínky § 84 odst. 2 písm. c) správního řádu, neboť nevznikne újma jiným účastníkům, protože vyloučením odkladného účinku není dotčeno právo jiných účastníků řízení na odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby ani právo případné rozhodnutí o odvolání napadnout ve správním soudnictví nebo v rámci mimořádných opravných prostředků.
6. Závěrem k tomuto výroku žalovaný uvedl, že přihlédl k tomu, že záměr je v souladu s právními předpisy a s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a s požadavky zvláštních právních předpisů. K záměru byla vydána kladná závazná stanoviska dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, přičemž požadavky na ochranu dotčených veřejných zájmů

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

nejsou v rozporu a nebylo potřeba řešení rozporů. Na druhé straně bylo vzneseno velké množství námitek, které byly většinou posouzeny jako nedůvodné, příp. jim bylo vyhověno.

II. Obsah žaloby

7. Žalobce namítá, že i přes ohrožení terorismem není nutné provádět výstavbu předimenzovaných staveb ohrožujících životní prostředí, výrazně zasahujících do majetkových práv občanů, a to způsobem potlačujícím jejich ústavní a lidská práva. Žalovaný přitom neuvedl, v čem přispěje urychlená výstavba předmětné stavby v boji proti terorismu a nijak nedokládá souvislost mezi terorismem, dosavadními prostředky k tomuto boji, ochranou vnitřní bezpečnosti státu a výstavbou kanceláří, garáží, parkoviště a kongresového centra.
8. Žalobce uvádí, že usnesením vlády je vázán jenom člen vlády, a nikoliv správní orgán, který má povinnost zachovávat práva všech účastníků.
9. Dle žalobce je odůvodnění žalovaného účelové a nedokládá, kterou mezinárodní smlouvou, zákonem či předpisem EU je sjednána urychlená výstavba areálu. Naopak je v zájmu uvedených institucí dodržování Aarhuské smlouvy, Ústavy, Listiny základních práv a svobod, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, zákonů a běžných postupů.
10. Žalobce namítá, že odůvodnění rozhodnutí je v části, v níž žalovaný upozorňuje, že stavba je stavbou občanského vybavení sloužící pro veřejnou správu a ochranu obyvatelstva, nesrozumitelné, a vnitřně rozporné. Veřejná infrastruktura má sloužit dle žalobce obyvatelstvu a tudíž je nanejvýše vhodné, aby mohla veřejnost do přípravy vstupovat a navrhovat účelnost a provedení stavby, tak, aby byl veřejný zájem naplněn.
11. Žalobce namítá, že v dostupných informačních zdrojích nelze nalézt informace o naprostém nedostatku prostředků pro činnost kriminalistického ústavu. Též není zřejmé, z jakých podkladů lze vyčíst, že hrozí nevydání akreditace, pokud nebude provedena výstavba kanceláří, garáží, parkoviště a kongresového centra. Žalovaný neuvádí ani jediný přezkoumatelný konkrétní údaj dokládající tvrzení o požadavcích na kanceláře.
12. Žalobce tvrdí, že je vyloučením odkladného účinku dotčen na svých právech, a to tím, že stavba bude zahájena bez možnosti řádného projednání jeho námitek, zejména ohledně emisí z nárůstu dopravy, z hluku, z dopadů na klidné užívání majetku, tedy s dostatkem zeleně, živočichů, výhledu, prostoru na vycházky, parkování a dalších parametrů dosavadního užívání bytu, které budou protiprávně a bez kompenzace porušeny.
13. Žalobce je překvapen, že žalovaný předem odmítá námítky účastníků řízení jako bezdůvodné a očekává nekvalifikovaná odvolání.
14. Dále žalobce namítá, že žalovaný vyloučil možnosti nahlédnutí do spisu.
15. Závěrem žalobce uvádí, že žádost stavebníka o vyloučení odkladného účinku podaná 13 dní před vydáním napadeného rozhodnutí byla zjevně účelová. Žalovaný přitom neprojednal rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku s účastníky řízení, jak tvrdí; toto tvrzení žalovaného nemá oporu ve spise (který je navíc dle zjištění žalobce nedostatečně žurnalizován).

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

16. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že účastníci řízení nahlíželi do spisu řízení a ve stanovené lhůtě uplatnili své námitky. Žalovaný pouze v souladu s § 168 odst. 2 stavebního zákona, věty třetí, usnesením odepřel nahlížení do vybraných částí dokumentace u stavby důležité pro obranu státu a bezpečnost státu.
17. Žalovaný uvádí, že vyhověl žádosti o vyloučení odkladného účinku ve všech bodech [dle § 85 odst. 2 písm. a), b) i c)], byť by postačilo, aby žadatel naplnil bod jediný. Rozhodnutí přitom bylo podrobně odůvodněno. Zopakoval, že v budově budou dislokovány specializované bezpečnostní složky a útvary Policejního prezidia ČR, které se zabývají závažnou trestnou činností. Nejedná se tedy o výstavbu pouhých kanceláří, garáží, parkoviště a kongresového centra, jak uvádí žalobce.
18. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

19. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
20. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
21. Podle § 85 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, má včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek. V důsledku odkladného účinku odvolání nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní účinky rozhodnutí.
22. Podle § 85 odst. 2 správního řádu správní orgán může odkladný účinek odvolání vyloučit, a) jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem, b) hrozí-li vážná újma některému z účastníků, nebo c) požádá-li o to účastník; to neplatí, pokud by tím vznikla újma jiným účastníkům nebo to není ve veřejném zájmu.
23. Soud předně podotýká, že výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání podle § 85 odst. 2 správního řádu, obsažený v rozhodnutí správního orgánu, je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s.ř.s., jež nemá předběžnou povahu a ani se jím neupravuje vedení řízení správním orgánem, a není proto vyňato ze soudního přezkumu podle § 70 s. ř. s. Pouze pokud by výrok ve věci samé, k němuž je výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání akcesorický, neměl povahu „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., byl by soudní přezkum výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání nepřipustný (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2010, čj. 7 As 26/2009 – 58). Uvedené však v dané věci nenastalo, neboť výrok I. napadeného rozhodnutí bezesporu naplňuje parametry „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
24. K povaze výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání soud uvádí, že § 85 odst. 2 správního řádu má za účel umožnit, aby výjimečně - oproti opačnému obecnému pravidlu formulovanému v § 85 odst. 1 správního řádu - prvoinstanční rozhodnutí bylo i v případě podání odvolání proti němu předběžně vykonatelné či mělo předběžně jiné právní účinky. Lze tak učinit jen a pouze z taxativně stanovených důvodů uvedených v písm. a) až c) § 85 odst. 2 správního řádu. Proti uvedenému výroku není odvolání přípustné (§ 85 odst. 4 věta druhá, část věty za středníkem správního řádu), tj. o vyloučení odkladného účinku odvolání rozhoduje s konečnou platností v jednoinstančním

řízení prvostupňový správní orgán a nikdo jiný již nemůže cestou řádných opravných prostředků ve správním řízení uvedený výrok přezkoumat.

25. Z povahy výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání je zřejmé, že jakkoli má samostatný normativní obsah (časově posouvá vykonatelnost či jiné právní účinky rozhodnutí, jehož se týká, přičemž v případě, že prvostupňové rozhodnutí v odvolacím řízení neobstojí, oproti standardní situaci, kdy by odkladný účinek vyloučen nebyl, způsobuje, že prvostupňové rozhodnutí se, byť jen dočasně, do jeho zrušení či změny druhostupňovým správním orgánem stane vykonatelným či nabude jiných právních účinků), zasahuje do práv či povinností účastníků řízení pouze ve spojení se samotným „věcným“ výrokem prvostupňového rozhodnutí. V tomto smyslu lze výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání považovat za akcesorický a dočasný výrok. Výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání tedy do práv či povinností účastníků řízení sám o sobě zasáhnout nemůže, neboť samostatně se ničích práv nebo povinností nedotýká. Přesto však tím, že v konkrétním individuálním případě mění oproti obecnému pravidlu (§ 85 odst. 1 správního řádu) vlastnosti prvoinstančního „věcného“ rozhodnutí, zasahuje do práv nebo povinností účastníků tím, že na ně může být „věcné“ prvostupňové rozhodnutí uplatněno dříve, než by tomu tak mohlo být za použití obecného pravidla.
26. Zákonodárce připouští vyloučení odkladného účinku odvolání pouze za zákonem stanovených podmínek, tj. vyžaduje, aby se tak nedělo libovolně, nýbrž jen tehdy, lze-li v konkrétním případě (oproti jiným případům) dát přednost zájmu na co nejdřívejším uplatnění prvostupňového rozhodnutí před jinými zájmy. K vyloučení odkladného účinku odvolání by však mělo být přistupováno pouze ve výjimečných případech, neboť je tímto postupem popíráno právo účastníka řízení, aby byla věc posouzena odvolacím orgánem dříve, než nastane vykonatelnost prvostupňového rozhodnutí. Skutečnost, že prvostupňový správní orgán nezákonně vyloučí odkladný účinek odvolání, se může za dobu, po kterou bude dočasně možno postupovat podle „věcného“ výroku prvostupňového rozhodnutí, velmi negativně a nezřídka obtížně napravitelným způsobem dotknout práv a povinností jednotlivce.
27. Jestliže soud na základě shora vymezených východisek aplikace institutu vyloučení odkladného účinku odvolání posoudil důvody pro jeho aplikaci v nyní posuzované věci, dospěl k závěru, že napadený výrok rozhodnutí neobstojí. Soud přitom předeseílá, že nikterak neposuzoval otázky spjaté s umístněním stavby, včetně její podoby, neboť tyto nejsou předmětem nynějšího řízení.
28. Žalovaný předně vyloučil odkladný účinek odvolání z důvodu veřejného zájmu spočívajícího v zajištění bezpečnosti státu. Takový důvod však v případě předmětné stavby není dle názoru soudu dán.
29. Soud nepopírá, že zajištění bezpečnosti státu může naplňovat obsah neurčitého pojmu „veřejný zájem“, o němž hovoří § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu. Zároveň však připomíná, že vyloučení odkladného účinku odvolání má být mimořádným opatřením a správní orgán musí při výkladu podmínek jeho užití postupovat restriktivně. Není tak možné, aby pojem bezpečnosti státu vykládal přespříliš široce, byť by se jednalo o budovu sloužící policejnímu sboru. Aby bylo možno vyloučit odkladný účinek odvolání, musí mít výstavba daného objektu bezprostřední vztah k zajištění bezpečnosti. Typickým příkladem by mohla být stavba objektu, jež musí být urychleně vybudován z důvodu hrozeb, jež mohou bezprostředně ohrozit bezpečnost státu nebo jeho občanů.

30. Shora uvedené podmínky však dle soudu nesplňuje záměr předmětné stavby policejního prezidia. Soud předně podotýká, že stavebník podal žádost o umístění stavby dne 30. 4. 2018, přičemž napadeným rozhodnutím byla stavba umístěna až dne 4. 7. 2019. Již tato časová prodleva svědčí skutečnosti, že daná stavba nepředstavuje objekt, jež má bezprostřední dopad na zajištění bezpečnosti státu. Nadto již před podáním žádosti i v průběhu správního řízení mělo policejní prezidium (jakož i další přidružené instituce) své sídlo, v němž mohlo vykonávat činnost, jež mu je svěřena zákonem (byť soud nehodnotí a ponechává stranou, zdali dosavadní sídlo splňuje veškeré nároky na realizovanou práci). Stavba především administrativní policejní budovy dle soudu obecně nemůže naplňovat natolik silný veřejný zájem spočívající v zajištění bezpečnosti, aby byl dán důvod pro vyloučení odkladného účinku odvolání. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že stavba má významně zvýšit zajištění bezpečnosti státu, tak dle soudu nelze toto obecné tvrzení považovat za stěžejní, neboť spíše jiné okolnosti než samotné policejní stavby určují, zdali policie řádně zajišťuje bezpečnost státu (i ve smyslu páčání trestní činnosti) či nikoli. A stejně tak dle soudu neobstojí obecný poukaz žalovaného na fakt, že jde o stavbu veřejné infrastruktury sloužící k zajištění vnitřní bezpečnosti státu, konkrétně k plnění úkolů trestního řízení a znalecké činnosti na úseku těch nejzávažnějších úmyslných trestných činů. I zde se dle soudu jedná o obecné tvrzení, které nemůže zakládat důvodnost vyslovených závěrů. Aby napadené rozhodnutí obstálo, musel by žalovaný předeštítní konkrétní a nezpochybnitelné důvody o ohrožení vnitřní bezpečnosti státu, což však neučinil, respektive s ohledem na charakter stavby dle soudu ani učinit nemohl.
31. Jestliže žalovaný poukazuje na skutečnost, že je v současné době vyhlášen první stupeň ohrožení terorismem, tak ani tato okolnost nepředstavuje zásadní důvod, pro který by měly být popřeny základní pravidla správního (odvolacího) řízení. Dle soudu nelze tvrdit, že výstavbou dané stavby se v mžiku stane Česká republika méně ohroženou zemí z hlediska teroristických aktivit. Protiteroristická opatření přijatá ze strany policie zajisté řádně fungují i bez předmětné stavby, a proto výstavbu předmětného objektu nelze bez dalšího spojovat se zajištěním ochrany státu před terorismem.
32. A veřejný zájem již vůbec nemůže spočívat ve skutečnosti, že včasné (vykonatelné) rozhodnutí o umístění stavby je nezbytnou podmínkou pro dodržení vládnou schváleného termínu realizace stavby. Stát a jeho orgány nejsou a ani nemohou být ve stavebních řízeních nikterak privilegovány, nýbrž z hlediska zákona vystupují ve stejném postavení jako jiné právnické či fyzické osoby. Vládou schválený termín realizace stavby tudíž nemůže mít jakýkoli dopad na posouzení stavby ze strany správních orgánů, a to jak z hlediska dodržení povinností vyplývajících ze stavebních předpisů, tak dalších okolností spjatých s probíhajícím správním řízením. Bylo by popřením principu rovnosti před zákonem, pokud by v případě realizace veřejných staveb byl vyloučen odkladný účinek odvolání z důvodu stanovení termínu jeho dokončení ze strany jiných orgánů veřejné moci.
33. Z uvedených důvodů tedy soud neshledal správným závěr žalovaného, že byl dán důvod pro vyloučení odkladného účinku odvolání z důvodu veřejného zájmu.
34. Druhý důvod pro vyloučení odkladného účinku odvolání (dle § 85 odst. 2 písm. b) žalovaný shledal ve vážné újmě spočívající v ohrožení výkonu činnosti kriminalistického ústavu. Ani zde však soud s jeho závěry nesouhlasí.

35. Soud nemíní nikterak zpochybňovat význam a důležitost kriminalistického ústavu. Zároveň však zdůrazňuje, že jeho dislokace do předmětné stavby nemůže být sama o sobě důvodem pro mimořádný postup ve správním řízení, tj. vyloučení odkladného účinku odvolání. I zde dle soudu platí, že kriminalistický ústav v minulosti i současnosti řádně vykonává své povinnosti a plní úkoly, jež mu jsou svěřeny zákonem či vnitřními předpisy. Takto i v současnosti podává znalecké posudky pro orgány činné v trestním řízení a jakkoli i zde může platit, že současné materiální zabezpečení jeho činnosti nemusí být ideální, přemístění výkonu jeho činnosti do realizované stavby dle soudu není samo o sobě určující pro kvalitu jím vykonávané práce. Uvedené platí pak obzvláště za situace, kdy i dle odůvodnění napadeného rozhodnutí je dokončení realizace stavby plánováno do 31. 12. 2023; tento termín svědčí závěru, že kriminalistický ústav bude schopen až do této doby zajišťovat úkoly jemu svěřené, včetně jeho zapojení do mezinárodních justičních orgánů, v jiných prostorách. Dle soudu tedy nemůže vážná újma spočívat v nezbytnosti urychleného přesunutí kriminalistického ústavu do realizované stavby, pokud k tomuto přesunutí má dojít až za několik let a pokud kriminalistický ústav i v současnosti řádně vykonává svou činnost.
36. A i zde pak soud musí odmítnout, že by vážná újma mohla spočívat v nedodržení termínu realizace stavby dle vládního usnesení. Nedodržení termínu stanoveného vládou zajisté nepředstavuje vážnou újmu ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) správního řádu, kdy je pouze a jen na realizátorech záměru, zdali svým postupem dodrží stanovený termín či nikoli. Případné prodlevy v realizaci stavby však nemohou vést k aplikaci mimořádných institutů správního řízení.
37. K naplnění podmínek § 85 odst. 2 písm. c) správního řádu pak žalovaný pouze konstatoval, že újma jiným účastníkům nevznikne a soulad s veřejným zájmem již byl popsán. Ani tyto závěry ale neobstojí.
38. Jak již bylo řečeno, k vyloučení odkladného účinku odvolání by mělo být přistupováno pouze ve výjimečných případech, neboť je tímto postupem popíráno právo účastníka řízení, aby byla věc posouzena odvolacím orgánem dříve, než nastane vykonatelnost prvostupňového rozhodnutí. Tuto újmu dle soudu nelze bagatelizovat, jak činí žalovaný v napadeném rozhodnutí, poukazem na zachování možnosti podat odvolání a případně napadnout rozhodnutí odvolací instance před soudy. Obzvláště ve stavebním řízení, v němž dle § 94 odst. 5 stavebního zákona platí, že dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává. Jestliže přitom žalovaný vyloučil odkladný účinek odvolání, bylo možno na rozhodnutí o umístění stavby nahlížet jako na předběžně vykonatelné a bylo tedy možno přistoupit k vydání stavebního povolení (ostatně také žadatel ve své žádosti o vyloučení odkladného účinku odvolání uvedl, že *„je nezbytné v rámci plnění harmonogramu vydání stavebního povolení ve 3. Q 2019, což by při odkladném účinku případného odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby nebylo reálné“*). Za této situace by úspěch účastníků řízení v odvolacím řízení mohl být ve výsledku bezcenný, neboť po vydání stavebního povolení eventuálně stavební úřad přistoupí pouze k zastavení územního řízení právě s odkazem na změnu skutkových okolností v podobě již vydaného povolení stavby a na znění § 94 odst. 5 stavebního zákona. A tuto újmu na právech dalších účastníků řízení (včetně popření jejich práva na řádné přezkoumání správního rozhodnutí) soud považuje za naprosto stěžejní. Nadto soud připomíná, že i v řízení před soudem je mnohdy žalobám vůči rozhodnutí o umístění stavby přiznáván odkladný účinek, ačkoli v případě

soudního řízení je přiznání odkladného účinku výjimkou z pravidla. O to spíše by mělo být takřka vyloučeno, aby v samotném řízení o umístění stavby došlo k vyloučení odkladného účinku odvolání prvoinstančním rozhodnutím.

39. K posouzení existence veřejného zájmu pak soud odkazuje na závěry výše uvedené. Nadto je dle soudu dán veřejný zájem na tom, aby účastníci správního řízení vystupovali v rovném postavení a k narušení tohoto rovného postavení došlo pouze ve výjimečných a důvodných situacích. V případě vyloučení odkladného účinku odvolání v řízení zahajované na žádost je úspěšný žadatel zjevně privilegován před ostatními účastníky řízení, pročez by správní orgán musel velmi pregnantně odůvodnit, že jsou splněny podmínky § 85 odst. 2 správního řádu, což se však v daném případě nestalo.
40. Jestliže pak žalovaný k uvedenému výroku závěrem v obecné rovině uvádí, že záměr je v souladu s právními předpisy a s obecnými požadavky na využívání území a na straně druhé bylo vzneseno velké množství námitek, které byly většinou posouzeny jako nedůvodné, příp. jim bylo vyhověno, tak tento fakt nemůže nikterak zavdávat příčinu k vyloučení odkladného účinku odvolání. Je právem každého účastníka řízení v případě, kdy nesouhlasí s výrokem rozhodnutí správního orgánu I. stupně, podat proti tomuto rozhodnutí odvolání, které má ze zákona odkladný účinek. Hodnocení relevantnosti jeho námitek vznášených v průběhu prvoinstančního řízení (či v odvolání) náleží správnímu orgánu II. stupně a nemůže mít žádný vliv na posouzení přiměřenosti vyloučení odkladného účinku odvolání, neboť správní orgán I. stupně je striktně vázán zákonnými podmínkami pro jeho aplikaci. A stejně tak údajná správnost prvoinstančního rozhodnutí není zásadní, neboť je nábíledni, že správní orgán I. stupně bude přesvědčen o správnosti a zákonnosti jím vydaného rozhodnutí. Tyto důvody vyřčené žalovaným v odůvodnění napadeného výroku tedy soud považuje za naprosto irelevantní.
41. Konečně pak soud shledal také chybným procení postup žalovaného. Z předložených částí správního spisu vyplynulo, že žadatel (respektive Policejní prezidium České republiky) podal žádost o vyloučení odkladného účinku odvolání dne 21. 6. 2019, přičemž již rozhodnutím ze dne 4. 7. 2019 byl odkladný účinek odvolání vyloučen. Ze zaslaných částí spisového materiálu přitom nevyplývá, že by v tomto mezidobí byli účastníci řízení seznámeni s tímto návrhem (výzva k seznámení se s podklady rozhodnutí byla ze strany žalovaného učiněna pouze 8. 3. 2019, které žalobce využil a nahlédl do spisu dne 20. 3. 2019 a následně se k věci vyjádřil dne 1. 4. 2019), čemuž odpovídá také rekapitulace správního řízení obsažená v napadeném rozhodnutí. Takový postup žalovaného však nelze akceptovat, neboť nedal účastníkům řízení možnost se seznámit s nově předloženým návrhem a případně se k němu vyjádřit. A to i přesto, že tento návrh mohl významně zasáhnout do jejich procesních práv (viz výše). I z tohoto důvodu (pro porušení § 36 odst. 3 správního řádu) soud shledal, že napadené rozhodnutí neobstojí.

IX. Závěr

42. Žalobce se svými námitkami tedy uspěl; městský soud proto zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

44. Pokud jde o náklady řízení, které vznikly osobám zúčastněným na řízení, soud dospěl k závěru, že v dané věci nejsou dány předpoklady pro přiznání práva na jejich náhradu. Podle ustanovení § 60 odstavec 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, kterou jí soud uložil. V posuzované věci soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost v řízení nestanovil, pouze jim dal možnost uplatnit jejich právo v probíhajícím řízení. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že osobám zúčastněným na řízení se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 17. března 2020

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.